

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੋਨੋ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਸੈਨ----ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 26, 1949. "ਉਸ ਦੇ ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ" ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਵੰਬਰ, 1949 ਦੇ 26 ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਮਿਤੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 26 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਇਡਿੰਗ. ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ" ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਰਾਮ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਵਾਸੀ" ਲਈ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 26 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਾਂਗਾਈ ਸੈਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਿਚ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗਾਈ ਐਸ ਆਈਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹੀ ਸੀ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ.

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗਾਈ ਸੈਨ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਮਹਾਸਭਾ.

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਜੇ.ਐਲ.ਕਪੂਰ,
ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ, ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਨ. ਵਾਂਚੂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ।— ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

M/s ਰਾਮ ਨਾਥ ਛਿੱਤਰ ਮਲ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਅਤੇ ਹੋਰ , -

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 401 ਤੋਂ 403।

8 ਸਤੰਬਰ 1960

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII)—ਧਾਰਾ 13(1) ਪ੍ਰਾਵਿਸੋ (ਏ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁੜ-ਨਿਰਮਾਣ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 7 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। 1953 ਕੀ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵੋਲ. X I V -(1)] 254 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ), ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ 1 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ, ਦੀਵਾਨੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਨੰ: 166-ਡੀ, 167-ਡੀ ਅਤੇ 168-ਡੀ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ (ਸਭ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ) :ਸ੍ਰੀ ਏ.ਵੀ.ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਐਸ. ਚੱਢਾ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ (60 ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ. ਏ. ਨੰ. 401 ਵਿੱਚ): ਸ੍ਰੀ ਸੀ. ਬੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਕਿਸ਼ੋਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ (60 ਵਿੱਚੋਂ 402 ਅਤੇ 403 ਵਿੱਚ ਸੀ. ਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ): ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਐਮ. ਗੁਪਤਾ) ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ. ਮਾਥੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-

ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਨੰ. 166-ਡੀ 167-ਡੀ ਅਤੇ 168-ਡੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਦ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। 27 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ:

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

“ਅਸੀਂ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 82-8-0 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੱਕ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ (ਦੂਜੀ ਵਾਰ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ।”

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਛੱਤਰ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ:

“ਮੁਦਈ ਧਿਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ। 82-8-0 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਲੇਖਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 4 ਮਾਰਚ 1953 ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ. ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਰੁ. 82-8-0 ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।”

ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 7 ਅਤੇ 15 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਿਆ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ; ਉਹ ਸਮਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਛੱਤਰ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ, 4 ਮਾਰਚ, 1953, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪਰਵੀਸੋ (ਜੀ) ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 13. "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਮੇਤ ਜਿਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(ਜੀ) ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ;"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਛੱਤਰ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ

ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

“ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ (f) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(3) ਜੇਕਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (2), ਅਦਾਲਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਛੱਤਰ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ

ਸਮਝੌਤਾ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (1) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ; (2) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 4 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ; (3) ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 (1), ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ; ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਐਕਟ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਜੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਦਖਲੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ, ਪ੍ਰੋ. ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ,

ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਾਥ ਛੱਤਰ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਪੂਰ ਜੇ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਜੀ ਡੀ ਖੋਲਸਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ।— ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1958 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 10।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2)(V) "ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਲਾਰੀ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮੀਕਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਮੁਰੰਮਤ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਲਾਰੀ ਵਾਂਗ ਚੱਲਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰਾ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਚੈਸੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਲਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਨਵੀਂ ਲਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ:

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 14,700 ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਕੀ ਛੇ ਲਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਬਾਡੀਜ਼ ਫਿੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2)(v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ?

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਵੋਲ. X IV - (1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 261

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਜੇ.ਐਸ. ਵਾਸੂ, ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਕਵਾਤਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ
ਹਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ